

HRA ČAS

Kamila Gleňová

Hra o čas

Kamila Gleňová

Brno, 2025
Nakladatelství © SOLIS, 2025

Vydalo v roce 2025 nakladatelství Solis,
Příkop 4, Brno 602 00
web: <http://www.solis-nakladatelstvi.cz>,
e-mail: nakladatelstvi.solis@email.cz
jako celkově 84. a 1. elektronickou publikaci
v edici SOLIS, první elektronické vydání.

Autor © Kamila Gleňová

Obálka a grafika © JPolc

Korektura a redakce: Lucie Zubalíková, Tomáš Rejc, Petra Čechová

Konečná úprava: Monika Kurucová

Veškerá práva vyhrazena. Tato kniha ani jakákoli její část nesmí
být kopírována či jiným způsobem rozšiřována bez výslovného
povolení nakladatele.

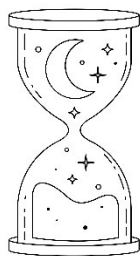
Vydalo nakladatelství Solis, 20052025

ISBN:

978-80-53031-83-7 epub

978-80-53031-84-4 mobi

978-80-53031-85-1 PDF

Anotace

Jsem James Garrett. Mocný a nebezpečný. Lidé se mě báli a já si to užíval. Neznal jsem strach, dokud nepřišla ona. Rozpoutala chaos, který nešlo zastavit. Čas se začal krátit.

Jmenuji se Chloe Castillo. Uměla jsem ovládat lidi i magii. Věděla jsem, komu se vyhnout. Jediné setkání všechno změnilo. Jedna noc mohla vše zničit. Nebo stvořit?

Ted' závodíme s časem a nikdo neví, kdo vyhraje.

Prolog

Lesem kráčela postava zahalená v tmavém plášti. Snažila se ukrýt před světem a přede všemi, kteří se chystali ublížit jejímu skrytému pokladu.

Zafoukal vítr, kapuce spadla a měsíc osvětlil ženu. To ona se pokoušela skrýt. Měsíc jí zářil na cestu, jako by věděl, před čím utíká.

Náhodou JE zaslechla, když plánovali svůj triumf. Vyděsilo ji to. Věděla, že tomu, co chtěli provést, musí zabránit. Tohle se nesmí stát.

Možná byla proti nim slabá. Možná neměla moc času. I přesto hledala způsob, jak ochránit nejen budoucnost, ale i svůj poklad.

Cenou za ochranu však byla smrt a tu vítala s otevřenou náručí, pokud její dítě bude šťastně žít.

Bohužel, ať se snažila sebevíc, přesto se předurčený osud chystal naplnit.

1.kamitola

Chloe

Nic nebylo lepší než si lehnout do vany plné pěny a užívat si chvilku klidu. Jediné, co mi mohlo pokazit klid, *bylo zvonění toho pitomého telefonu!* S povzdechem jsem otevřela oči a zavrčela.

Při pohledu na jméno volajícího mě okamžitě přešla nechuť a rychle jsem hovor zvedla.

„Chloe,“ vyhrkla moje nejlepší kamarádka Grace, když jsem si ji připojila na reproduktory v koupelně. Mít spoustu peněz mělo své výhody.

„Už se chystáš?“

Trochu jsem se pousmála a vystrčila jednu nohu z vody.

„Jsem naložená ve vaně.“

„Děláš si srandu? Nemůžu se dočkat, až si koupím ty modré šaty, co jsem onehdy viděla ve výloze. Jestli mi je vyprodají, budu fakt našťvaná!“

„Změna plánu, Grace,“ přivřela jsem nezbedně oči. „Nepůjdeme na nákupy.“

„Cože?“ zaznělo našťvaně. „To mi nemůžeš udělat! Vždyť víš, jak jsem se na dnešek těšila.“

„Uklidni se,“ protočila jsem oči.

„Zajdeme si do toho nového kasina, které je naproti obchodáku.“

„Myslíš Fire Dragon, které je hned vedle tvého Magic obchodáku?“

„Přesně tohle. Vezmi si něco hezkého na sebe, rozumíš? Mám v plánu si zahrát a najít někoho na uvolnění.“

Grace byla skvělá kamarádka. Vlastně jediný obyčejný člověk, na

kterého jsem nemusela používat své magické schopnosti. Byla prostě dobrák od kosti. Věděla, co mám ráda, stejně jako, co nesnáším. Mágové neměli lidské přátele. Grace ale byla víc. Jen mě mrzelo, že jí o sobě nemůžu říct pravdu. O mém světě nevěděla zhora nic. Nesměla.

„No dobře, ale kupuješ první rundu,“ pohrozila a ukončila hovor dřív, než bych to zamítla.

Zasmála jsem se, protože tohle byla prostě ona. Brala mě s nadhledem a zůstávala po mém boku v každé situaci. Těšila jsem se na večer. S Grace to roztočíme.

Už celý týden koukám z kanceláře svého obchodního domu Magic na luxusní kasino Fire Dragon naproti.

Natáhla jsem se po žiletce. Měla jsem v plánu prozkoumat kasino a skončit s nějakým sexy chlapíkem v posteli. To přece chtělo i důkladné přípravy.

Náhle bouchly dveře. Ozývaly se těžké kroky a šustění papírů. Zanedávala jsem si pod nosem, protože jsem nechala otevřené dveře koupelny i ložnice.

„Chloe,“ zavolal z ložnice Mason. „Už se opakuju, ale tohle musíš podepsat!“

„Já nemusím vůbec nic,“ odfrkla jsem si a vylezla z vany.

Oblékla jsem si na sebe župan, ať Masona neklepne, jak sám říká.

„Mýlíš se! Když tu smlouvu nepodepíšeš, přijdeme o sponzory!“ zavrtěl hlavou a usadil se do křesla, když jsem vyšla z koupelny.

„O co jde, Masone?“ pokrčila jsem rameny. „Hrne se k nám stovka sponzorů, najdeme si jiné. Stejně je nepotřebujeme.“

„Chloe! Nemůžeš se pořádně obléct?“ zavrčel.

„Vtrhl jsi sem, když jsem se koupala. Kdybys počkal dole, byla bych oblečená,“ odsekla jsem a zalezla si do obrovské šatny.

Police a věšáky byly plné kvalitního oblečení, bot i kabelek. Přesto

mi přišlo, že nemám nic sexy na sebe.

Dveře zůstaly pootevřené, abych slyšela Masona. Jeho těžký povzdech se nesl místností. Vybrala jsem si rudé šaty po kolena a oblékla si je. Vyšla jsem ze šatny a postavila se před zrcadlo v ložnici.

„Nepodepíšu to, Masone! Smíř se s tím. Oni budou skákat, jak já pískám, a ne naopak.“

„Je to s tebou těžké, holka. Jsi pravou vnučkou svého dědy,“ pousmál se a zavřel složku se smlouvami. „Taky nechtěl, aby s ním někdo spolupracoval. Ale nějaké sponzory si musíme udržet. Pamatuji, že jsou součástí krytí, když nestárneme,“ pohrozil.

Pousmála jsem se. Bylo mi jasné, že mě nadále k podpisům nutit nebude. Jen bude opakovat, jak dávat pozor, aby mě lidé nenachytali, že nestárnu. Tahle jeho nacvičená řeč se dnes kupodivu nekonala.

V zrcadle jsem viděla, jak se opřel do křesla a promnul si bradu. Chystal se mi říct něco velkého a toto jeho gesto tomu vždy předcházelo.

Čekala jsem, až promluví a prohlížela si ložnici. Měla bych ji zase předělat. Postel s nočními stolky naproti dveřím bych mohla dát naproti obrovskému oknu. Každé ráno bych pak viděla východ slunce a večer, jak překrásně zapadá. Pracovní stůl u okna bych přesunula hned vedle dveří. Kdyby někdo přišel, hned bych je zamkla, aby mě nerušil.

„Víš, že kasino naproti nám koupil jeden z Garrettů?“ Masonova otázka přerušila mé myšlenky na přestavbu ložnice.

„A?“ otočila jsem se na něj. „Není jedno, kdo ho koupil? Mají snad něco, co my ne?“

„Moc a prachy, Chloe. Garrettovi jsou prastará a velice bohatá rodina s konexemi, o kterých se nám může jen zdát. Jsou jedni z prvních. Měla by ses mít na pozoru,“ zamračil se Mason.

„Tohle máme i my, Masone. Dokonce máme spoustu konexí na místech, ze kterých by se jiní podělali strachy,“ odfrkla jsem si. „Stejně jsme na tom i co se týče rodu. Také jsme jedna z prvních rodin.“

„Na jejich temnou magii bych zapomněl,“ dodal pichlavě, jako kdybych nic neřekla.

„Tu můžeme mít taky,“ rozhodila jsem rukama.

„Ne! Nechci, aby ses k tomuhle připletla. Víš, že jsem nesouhlasil ani s tím, abys vedla Magic,“ ucedil.

„Vím to až moc dobře. Stejně jako ty víš, že je mi ukradené, co si myslíš. Je mi u prdele, jestli bys s tím tenkrát souhlasil, nebo ne. Měla jsem na to dědičné právo.“

„No nic, půjdu domů,“ povzdechl si a projel si rukou vlasy. Na můj výbuch neřekl ani slovo. Znal mě až příliš dobře.

Pořádne jsem si ho prohlédla. Na svůj věk byl víc než sexy. Žil už několik staletí. Díky magické moci, jíž vládl, vypadal na atraktivního třicátníka a u žen bodoval.

Černé vlasy měl na bocích mírně prošedivělé a vousy mu rámovaly dokonalý úsměv. Na svět hleděl hnědýma očima a někteří měli pocit, jako by jimi viděl až do zákoutí duše.

„Mám tě ráda,“ zavolala jsem na něj, než dorazil ke dveřím.

„Občas si myslím opak,“ zahučel polohlasně.

Ušklíbla jsem se. Samozřejmě, že nechtěl, abych se zapletla do magického světa. Jenže tomu se vyhnout nedalo. Dřímala ve mně moc, která to dokazovala.

Nebyla jsem víla, elf ani jiná pohádková bytost, ty přece neexistovaly. Narodila jsem se jako mág v zemi, kterou obývali ostatní mágové.

Magický a pozemský svět spolu tvořily celek, přesto byl každý jiný.

V pozemském světě žili hlavně lidé, kteří neměli ani ponětí o magii, natož o nás. Pokud zahlédli někoho používat magii, mysleli si, že je to pouhý trik mysli. Nevadilo nám to. Alespoň jsme měli dokonalé krytí, kdyby někdo zjistil pravdu.

Obyčejná lidská bytost nemohla magický svět spatřit. Byl ukrytý za mlhou a tu mohl prolomit jen ten, kdo ovládá magii. Když se mág zamiloval do člověka, občas se stalo, že do něj magii vložil. Převážně se tomu však všichni vyhýbali. Lidé už v minulosti dokázali, že pravda o nás a magii může být životu nebezpečná.

Ano, mohli bychom ji ukazovat, ale historie plná strachu a bolesti nás poučila. Lepší bylo magii skrývat než ukazovat. Možná ji jednou odhalíme světu, ale lidé na to ještě nejsou připraveni. Zvláště, když stále hledají cokoliv na dlouhověkost. Pokud totiž v magickém světě něco trvá pár let, pak v tom lidském může ve stejný okamžik uběhnout i několik staletí.

Moji rodiče zemřeli, když jsem byla malá, a já už neměla nikoho kromě Masona. Byl tu sice děda, ale s ním jsem neměla nikdy moc dobré vztahy.

Po dědovi jsem zdělila obchodní dům Magic. Mason, který pro něj pracoval, se stal mou pravou rukou a rádcem. Od malička jsem ho měla ráda a nevyměnila bych ho za nic na světě. Vždy byl ten nejlepší nevlastní strýček. Provedl mě nejen světem magie, ale i tím lidským. Vůbec si nedovedu představit, co bych si bez něj celá ta staletí počala.

Dodnes si pamatuju, jak za mnou Mason přišel se závětí, ve které mi bylo vše odkázáno. Obchodů jsme sice vlastnili hned několik, ale odmítala jsem se vzdát toho v Las Vegas.

MAGIC.

Největší obchod s luxusním oblečením, spodním prádlem, a dokonce i botami. Nakupovali u nás všichni. Jak lidé, tak mágové. Pro

Mágy jsme měli rozšířený sortiment o magické knihy a potřeby.

S Masonovou pomocí jsem se topila v penězích a ničeho a nikoho se nebála, spíš naopak. Smrti i strachu jsem se smála do tváře a využívala výhod své moci. Získala jsem tolik sebevědomí, že i Mason měl potíže přesvědčit mě o něčem dobrém pro obchod.

Naučil mě veškerý chod v Magicu, a já si osvojila, jak si zjednat respekt před jinými mágy. Hlavně před těmi temnými, kteří toužili získat víc moci.

Stala jsem se nepřekonatelnou díky tomu, že jsem to uměla s čísly a znala všechny tahy lidí a mágů dva kroky dopředu. Znat situaci ještě dříve, než se stala? Žádný problém. Stejně tak jsem odhadla lidi dřív, než promluvili. Má magická moc mi v tom také pomáhala.

Myšlenky na minulost jsem odhodila bokem a soustředila se na přítomnost.

Postavila jsem se znova před zrcadlo a zadívala se na ženu, která na mě upírala modré oči.

Měla jsem útlou, ale ne moc hubenou postavu. Nejen chlap se za mnou otočil a dnes tomu nebude jinak.

„Tak Garrett, jo?“ řekla jsem si pro sebe a přejela si rukama přes prsa uvězněná v přiléhavých šatech.

Kdo ví, třeba budu mít štěstí a narazím na něj v kasinu.

Garrettovi vládli temnou magií, kdežto má rodina světlou. I když u některých z rodiny jsem o tom někdy pochybovala.

Jaký asi bude tenhle Garrett?

Hmm, uvidíme, kdo má v téhle zemi moc, Garrette.

2.kamitola

Chloe

„No konečně! Už tu zvoním hodinu,“ zaúpěla Grace.

„Nepřeháněj, byla to sotva minuta,“ zasmála jsem se.

Grace kolem mě proběhla na záchod, a přitom mě probodla pohledem.

Zatím jsem si obula lodičky a vzala kabelku. Zkontrolovala se v zrcadle a věděla, že dneska opět zazářím.

Jen doufám, že v Garrettovíc kasinu najdu vhodného kandidáta na sex.

Nepotřebovala jsem vztah ani lásku, zdržovalo to od obchodu a zvyšování moci. Chtěla jsem být nejlepší a manžel by mi to jen kazil.

„Můžeme vyrazit,“ zapištěla Grace nadšeně.

Otočila jsem se na ni a sledovala, jak tancuje směrem ke mně.

„Jsi připravená sbalit nějakého krasavce?“ zeptala se.

„To si piš! Potřebuju pár orgasmů. Snad si dneska vyberu správně.“

Otrásla jsem se při vzpomínce na posledního milence. Vypadal moc hezky, dokonce měl pořádného ptáka, ale se ženou to vůbec neuměl. Také u toho měl vypláznutý jazyk. Připomínal mi psa, který má vystrčenou hlavu z okénka auta.

„Chloe? Jsi v pořádku? Trhla jsi sebou, jako bys myslela na něco traumatizujícího.“

„Jen pitomá vzpomínka na špatný rozhodnutí.“

Chvilí mě zkoumavě sledovala, než jí zacukaly koutky úst. Vzápětí se rozesmála.

„Grace!“

Můj výbuch ji jen víc rozesmál. Rychle pochopila, co jsem nahlas

neřekla.

„Promiň, když si vzpomenu, jak jsi ho předváděla,“ smála se dál.
Zavrtěla jsem hlavou a táhla ji z domu k autu.

Vcházely jsme do budovy kasina Fire Dragon a já se nepřestávala mračit. Cítila jsem kolem sebe něco, co mi blokuje moc. Očividně bylo kasino vybavené i proti mágům, nejen zlotřilým lidem.

„Podívej se na tu nádheru. Ti draci jsou jak živí,“ chválila Grace.
Musela jsem přiznat, že má pravdu.

Dva draci dominovali vstupním dveřím. Jeden byl celý červený a druhý zlatý. Obě sochy skutečně vypadaly jako živé. Něco z nich vycházelo. To ony blokovaly mou magii! Chytré.

Pěkně propracovaní draci hlídali vstup do obrovské místnosti. Ta se dělila na různé hrací sekce a ladila s draky ve zlatočervených barvách.

Automaty, hrací stoly s ruletou či kartami, byly úplně všude.

Grace mě zatáhla k malému pultu. S usměvavou holkou jsme obě vyměnily pár tisíc za hrací žetony a přiblížily se k hemžícímu se davu hráčů.

Zahlédla jsem bar a naznačila Grace, že bych si nejdřív dala drink. Ihned souhlasila a skoro letěla k baru pro svůj oblíbený koktejl. Ať jsme šly kamkoliv, vždy si objednala Piña Coládu.

„Co vyzkoušíme?“ vyzvídala při usrkávání drinku.

„Nevím,“ pokrčila jsem rameny.

„Tak postupně? Začneme u automatů a skončíme u blackjacku.“
Souhlasila jsem.

Postupně jsme vyzkoušely snad všechno. Já se ale nemohla zbavit

pocitu, že mě někdo neustále pozoruje. Párkrát jsem se rozhlédla, ale nikoho jsem neviděla.

„Skočím si ještě pro drink. Chceš taky?“ zeptala se Grace, když jsme mířily k ruletě.

„Ne, díky. Moc mě to tu nebaví. Ani žádnou pěknou hračku do postele jsem nenašla,“ našpulila jsem rty.

Zněla jsem jako rozmazlená holka, ale bylo mi to fuk.

Grace mávla nad mým výlevem rukou a odešla k baru. S povzdechem jsem se postavila ke stolu a vsadila na červenou sedmičku.

Ruleta se roztočila. Soustředila jsem se na kuličku, jak běhá po barvách a nevnímala nikoho kolem sebe.

„Hrajete často?“ ozval se dunivý baryton.

Odtrhla jsem pohled od kuličky a pohlédla na majitele hlasu.

Vedle mě nestál průměrný chlap. Tenhle byl dokonalost sama. Svaly se mu rýsovaly pod luxusním oblekem šitým na míru. Tmavě hnědé vlasy měl nakrátko zastřižené, na stranách tváří byl hladce oholen, ale okolo úst měl dokonale zastřižené vousy. Pozoroval mě zelenýma očima s jiskrou v nich.

Nikdy jsem neviděla chlapa se zelenýma očima. Když jsem do nich hleděla, jako bych viděla louku, kde se proháněly děti.

Při téhle myšlence jsem si okamžitě vrazila pomyslnou facku.

Co to do mě vjelo? pomyslela jsem si.

„Měla byste při mém obdivování zavřít ty rozkošné rtíky. I když... měl bych pro ně lepší využití, kdybyste chtěla,“ mrknul na mě.

Zamračila jsem se, pozvedla hlavu výš a odfrkla si.

„Neobdivovala jsem vás! Spíš si říkala, kdo chce dostat na budku.“

Rozesmál se. Jeho smích mě obklopil jako hřejivá příkrývka. Vábil mě. Rozehříval. Zoufale jsem toužila sednout si mu na klín. Zatřásla jsem hlavou, abych se vzpamatovala. Moc to nešlo, tak jsem se

zaměřila na ruletu před sebou.

Začínala další hra. Vzala jsem žeton do ruky a chtěla si znova vsadit, ale dřív, než jsem to udělala, zakryla ji velká pracka.

„Co to děláte?“ vykřikla jsem našťavaně.

Takové chování jsem netolerovala nikomu, ani tomuhle sexy chlapíkovi.

Začala jsem v sobě shromažďovat moc, ale nepovedlo se.

Kruci, zapomněla jsem, že tu blokují magii.

Zatracení draci!

Možná to bylo dobře, protože si zvedl mou ruku ke rtům a jemně ji políbil.

„Jste nádherná...“

„Chloe,“ řekla jsem zadýchaným hlasem.

Vytréštila jsem oči, ale rychle se vzpamatovala a zamaskovala své překvapení.

Jak jsem mu mohla jen tak říct své jméno?

„Těší mě, Chloe, jsem James.“

Když vyslovil mé jméno, hleděl mi hluboko do očí. Mou ruku měl stále u rtů. Vystrčil jazyk a špičkou mi jemně přejel mezi prsty až ke kloubům.

Musela jsem sevřít nohy. Mezi nimi mi po jeho doteku hořelo touhou. Chtěla jsem ho.

Z omámení mě vytrhlo pípnutí telefonu. Rychle jsem mu vymanila ruku ze sevření a hledala mobil. Měla jsem tam příchozí zprávu od Grace.

Grace: Chloe, někoho jsem potkala. Pozval mě na drink, ale nechtěl tady zůstat. Drž mi pěsti, možná je to láska mého života.

Protočila jsem nad tím oči. Grace byla romantička a za žádných okolností si nedala vymluvit hledání lásky. Co chvíli potkala muže, který měl být její pravou láskou.

„Píše vám přítel?“

Sakra! Zapomněla jsem na sexouše vedle sebe.

Aniž bych mu odpověděla, otočila jsem se k odchodu. Po Graceině odchodu nemělo cenu tady zůstat. I když... mohla jsem využít toho chlapa, ale byl až moc vábivý.

Bude lepší odejít.

Mé plány vyletěly oknem. Sexouš mě chytil rukou v pase a přitáhl si mě k sobě. Zadrhl se mi dech při kontaktu našich těl. Všude jsem cítila tvrdost. Roztáhl mi na břicho prsty a přitlačil víc k sobě. Do ucha mi zašeptal: „Neodcházejte. Nechtěl jsem vás odradit zmínkou na vašeho přítele. Taková krásná žena by se tady neměla potloukat sama.“

„Nemám přítele,“ vyklouzlo mi.

Nevím, co se to se mnou dělo. Vždy jsem si hlídala slova! Omámil mě snad?

Jeho dech mě lechtal na krku, rty se o něj jemně otřely. Všude mi vyskočila husí kůže.

„Tím lépe,“ kousl mě do krku a já zasténala.

Otočil mě čelem k sobě a znova natlačil na své tělo. Kundičkou jsem cítila jeho tvrdost. Prsa se mi třela o klopysaka. Volnou rukou mě chytil za šíji a přitáhl si můj obličej ke svému.

Sotva jsem se stačila nadechnout, spojil naše rty v polibku.

Nebyl to něžný ani nezkušený polibek. Vášnivý by bylo slabé slovo. Pekelný nebo magický. Ano! Takový byl.

Chtěla jsem víc. Rozevřela jsem rty a vpustila ho dovnitř. Šanci okamžitě využil a propletl si jazyk s mým.

Přitiskla jsem se k němu a kundičkou se mu otírala o tvrdý penis, stále schovaný v kalhotách.

Přestávala jsem se ovládat, touha po něm mi zastřela myšlení a tělo mi pulsovalo potřebou.

Chtěla jsem si dneska dopřát sex, tak proč ne s tímhle cizincem? Někde vzadu v mysli na mě něco volalo, ať to nedělám, ale nemohla jsem odolat.

Opatrnost jsem hodila za hlavu.

„Nejsem na sex na veřejnosti,“ kousla jsem ho do spodního rtu.

„To je dobře, nerad se dělím. Mám tady pokoj,“ oplatil mi kousnutí.

„Pane...“ ozval se někdo za námi.

„Později!“ rozkázal James. Podíval se pak na mě a mrknul. „Mnohem později.“

Souhlasila jsem. Laškovně se na něj usmála a nechala se odvézt do jeho pokoje.

Tohle bude jízda, na kterou nezapomenu.

3.kamitola

James

Rozhlížel jsem se po místnosti a hledal něco, co by zahnalou nudu. Mou pozornost dlouhé hodiny nic neupoutalo, dokud vstupními dveřmi neprošla černovlasá kráska.

Od první chvíle jsem sledoval jenom ji. Můj pták ztvrdl a neklesl.

Tahle mi dneska bude patřit!

Následoval jsem ji pohledem, kamkoliv šla. Překážkou zůstávala její kámoška. Držely se pořád spolu!

Čekal jsem na vhodnou příležitost.

Brzy, kočička, brzy budeš moje.

Konečně se to malé klíště od ní odpojilo a zanechalo mou havraní krásku o samotě. Okamžitě jsem vyrazil za ní. Cestou jsem si ji pozorněji prohlížel.

Stála ke mně bokem. Dlouhé černé vlasy jí spadaly na ramena. Šaty dokonale zvýrazňovaly oblínky zadečku. Její dlouhé nohy jsem už viděl kolem svých boků. Prsa se těsnila ve výstřihu červených šatů. S každým nádechem se snažila vyskočit ven.

Líbilo se mi, co vidím, jen její obličej pro mě zůstal záhadou.

Nemarnil jsem příležitost a začal ji svádět. Pak se konečně otočila. K čertu, málem jsem zavzdychal nad tou božskou nádherou.

Zdráhala se, ale nemohla mi odolát, viděl jsem to v těch modrých studánkách. Jako by v nich probleskával plamen. Nosík měla jemný a malinký. A rty? Když je dala do *O*, věděl jsem, že patří pouze na mého ptáka.

Nastal ale problém. I přesto, co říkaly její oči a tělo, odolávala mi!!!

Jak je to možné?

Jasně, mohl jsem ji prostě začarovat, aby poslechla každý můj příkaz, jenže to jsem nechtěl.

Bavilo mě svádět ji. Chtěl jsem každý kousek, který mi je ochotná dát a i víc.

Nakonec souhlasila. Bleskurychle jsem nás vedl do pokoje nad kasinem, který mi sloužil k těmto hrátkám.

Měl jsem nutkání ji odvést do svého bytu, což mě překvapilo. Žádnou ženu jsem nikdy nepustil do svého soukromí! Tahle by ale byla první. Čím mě tak očarovala?

Ve výtahu jsem se na ni znova vrhl, aby ty protivné myšlenky zmizely.

Taky si to mohla rozmyslet a tohle ji aspoň rozptýlí.

Přitlačil jsem ji na stěnu výtahu. Rukou jsem jí zajel do vlasů, naklonil jí hlavu dozadu, abych odkryl její štíhlý krk.

Okusoval jsem ho a boky se přitiskl k jejímu rozpálenému rozkroku.

Výtahem se ozývalo vzdychání a sténání.

Volnou rukou jsem vjel do výstřihu. Neměla podprsenku, takže mi nic nestálo v cestě, a prsty jsem sevřel bradavku. Vykřikla slastí a tlačila se mi na penis. Znova jsem zatahal za bradavku a stiskl.

„Jamesi!!!“

Líbilo se mi, s jakou rozkoší vykřikla moje jméno. Chtěl jsem ho zase slyšet.

Konečně výtah zastavil na předposledním poschodí. Hned, jak se otevřely dveře, táhnul jsem ji dovnitř.

„Neztrácíš čas,“ promluvila s vášní v hlase.

„Když chci kundičku, co se mi líbí, tak ne,“ zavrčel jsem a zatlačil ji do pokoje.

Neprohlédla si místnosti, jak bych čekal. Po celou dobu sledovala

mě, a přitom si rozepínala šaty. Když jí sklouzly z ramen, odhalily sněhobílou pokožku.

Chtěl jsem na ní zanechat otisky.

Jako mlsný kocour jsem se k ní přibližoval. Šaty odhodila bokem a chystala se stáhnout i kalhotky. Zastavil jsem ji.

„Ne!“ promluvil jsem ochraptěle. „Lehni si na postel, chyt’ si prsa a nabídni mi je.“

Bez jakýchkoliv otázek nebo hádek udělala přesně, co jsem chtěl. Uniklo mi zasténání. Líbilo se mi, jak poslouchá. V očích však měla d’áblíky, stačilo jen počkat a ukáže mi je i při sexu. Tím jsem si byl jistý.

Shodil jsem ze sebe sako, košili i kravatu a vlezl k ní na postel. Nemohl jsem se vynadívat.

Nabízela mi prsa podle příkazu a já si je prohlédl zblízka. Pevné, kulaté s tmavými zašpičatělými bradavkami. Sklonil jsem se a jednu vzal do úst. Dlaň jsem položil na její holé břicho a roztáhl prsty.

Pomalů jsem ji po něm hladil nahoru až k volnému prsu a stiskl. Mezi prsty jsem sevřel bradavku a zatáhl. Tu v ústech jsem nezanebával. Obkroužil jsem ji jazykem a pak skousl.

Chloe nadzvedla boky nahoru. Její kundička hledala pořádný klacek a já jí ho hodlal dopřát. Ale ještě ne!

Opustil jsem prsa a jazykem přecházel k bokům. Rukama jsem sevřel kalhotky a trhl. Okamžitě roztáhla nohy v tichém pozvání. Nic jsem nemusel říkat.

Foukl jsem na odhalený klitoris a víc jí rozevřel nohy.

„Už se mě tam dotkni, krucinál!“

„Panovačná a netrpělivá,“ zasmál jsem se.

„Jestli to okamžitě neuděláš, udělám to sama!“

Tohle se mi nelíbilo. Nechtěl jsem, aby se teď sama sebe dotýkala.

To já! Mocný mág a potomek prastarých se jí budu dotýkat!

Sklonil jsem se a v potrestání ji jemně kousl do klitorisu. Vykřikla a pobídla mě, abych to udělal znova. Poslechl jsem, nedokázal jsem Chloe nevyhovět.

„ANO!!!“

Natáhl jsem ruce a chytil ji prsa. Tahal jsem je, štípal bradavky a ani na chvíli nepolevil. Jazykem jsem obkroužil klitoris. Střídal jsem olizování s kousáním.

Chloe velmi hlasitě sténala a užívala si každý můj dotyk. Kundičku mi tlačila k ústům. Toužila po uvolnění, které jsem jí ještě nehodlal dopřát.

Rychle jsem z ní slezl. Zaprotestovala, ale slova jí zmrzla na rtech, když jsem si stáhl kalhoty i s boxerkami.

Zůstal jsem stát, aby si mě pořádně prohlédla. Jenže jsem měl tu čest se ženou vymykající se standartu žen, které jsem míval v posteli. Každá si mě vždy prohlížela s touhou v očích. Chloe ne!

Roztáhla nohy a zabořila prsty do kundičky.

„Dáš mi, co chci, nebo máš toho ptáka jen na parádu?“

Vytáhla vlhké prsty a strčila si je do úst.

Tahle ženská mě zabíjela. Ztrácel jsem nad sebou kontrolu.

„Roztáhni víc nohy!“ přikázal jsem.

Okamžitě poslechl. Vylezl jsem nad ni a bez dalších příprav se zasunul hluboko do tepla její kundičky. Sevřela mě svaly, až jsem se oťrásl slastí.

Chloe se pohnula, chtěla víc.

Dal jsem jí, co potřebovala a bušil do ní. Jednu nohu zvedla k mému zadku a než jsem se nadál, ležel jsem pod ní. Nečekala, až se vzpamatuju. Rovnou mi nasedla na péro a nadzvedávala se v rytmu, který tak moc potřebovala. Prsa se jí houpala a bradavky se napínaly ke mně.

Vzal jsem je do dlaní a hnětl, mačkal a tahal.

Chloe při každém přírazu hlasitě sténala. Brala si, co chtěla a mě k tomu používala.

Poznal jsem, že se blíží k vrcholu a nedopřál jí ho. Ještě ne!

Přetočil jsem ji pod sebe a znova do ní zabořil ptáka.

Prodlužoval jsem její blížící se orgasmus, ale můj už byl taky blízko. Nesměl jsem se ztrapnit, nejdřív se musela udělat ona!

Zrychlil jsem tempo a přinutil ji se udělat.

Křičela. Znova a znova opakovala mé jméno. Kundičkou mi drtila péro a já už víc nevydržel. Vystříkal jsem do ní každou kapku.

Úplně vyčerpaný jsem se svalil na bok a snažil se rozdýchat epický orgasmus.

Nic takového jsem nikdy nezažil. Tahle žena ve mně něco vyvolávala. Byl jsem ale spokojený a nehodlal to řešit.

Chloe si spokojeně pobrukovala. Nezakryla se a já tak mohl obdivovat její dokonalé tělo.

„Jsi z města?“ zeptala se náhle.

„Proč se ptáš?“ napnul jsem se.

„Jen tak,“ pokrčila rameny a prstem si přejela po bradavce. „Jen mě napadlo, že bychom to mohli zase někdy zopakovat.“

„Jo,“ uvolnil jsem se. Rozhodně jsem chtěl zopakovat takový sex, jaký jsem měl s Chloe. „To bychom mohli.“

Do ucha mi zašeptala zastřeným hlasem: „Jak tě najdu, sexouši?“ a ústy vyhledala ty moje.

„Zeptej se na mě na recepci,“ pousmál jsem se a polibek jí vrátil.

Péro mi znova ztvrdlo, chtělo druhé kolo, a já s ním souhlasil.

„To by šlo,“ uznala a naklonila hlavu. „Do kdy tu budeš?“

„Řekněme, že do té doby, dokud mě to bude bavit,“ ušklíbl jsem se a prsty našel klitoris.